

ЧИ ДЯКУВАВ КОЛИ ТИ ЗА ЖИТТЯ СВОЄ?

1. Чи дя - ку-вав ко - ли ти за жит - тя сво-є? За

3 шлях, що вже про-йшов, за все, що в те-бе є? За те, що ті-ло слу-жить

6 вір-но весь твій вік, за те, що о-чі ба-чать цей Гос - под-ній див-ний

9 світ? Ко-ли вди - ха-єш ти за-па-хи са-дів, чи ли-не в не-бо спів,

13 спів по-дя - ки твій: «Сла-ва То-бі, Бо - же мій!»

16 Сла - ва, сла - ва, сла-ва То-бі, Бо - же мій!

2
20

Нав-ко - ло, дру - же, ти у - важ-но по - ди-вись, не

23

всі, як ти, здо - ро - ві, дя - куй та мо - лись, не

25

всі, як ти, по-ба-чать зран-ку но-вий день, не всі спі-ва-ти-муть хоч

28

сло-во із пі - сень. Ти ма-єш зір і слух, та го-лос свій, по-

32

дя-куй, Бог дав все по ми-ло-сті Сво-їй: «Сла-ва То-бі, Бо-же мій!»

36

Сла - ва, сла - ва, сла-ва То-бі, Бо - же мій!

40

Вій-на при - но-сить біль і роз-пач для лю-дей, і

43

чор - ним пта - хом кра-де жит - тя ді - тей, сві -

45

тан - ку ждуть, чи хоч про - ки - ну - тись дасть Бог, чи
Мм... Мм...

47

при - йде но - вий день, без бо - лю та три - вог. То-бі Гос-
Мм...

50

подь дав мир та спо-кій Свій, щоб зран-ку, в но - вий день, ти

53

дя - ку-вав мер-щій: «Сла-ва То-бі, Бо - же мій!»

56

Сла - ва, сла - ва, сла-ва То-бі, Бо - же мій!